N. 862.

CURRENDA III.

A. D. 1867.

N. 4493.

Conspectus fundationum aut Copiae eorum restantes... intra annum 1867. consummentur oportet.

Jam a 30 annis fundationum negotium in illarum delineandis ducitur, ast hucusque nedum ad finem deductum cernitur. Decanatus nonnisi *Tarnoviensis, Dąbrovacn. Radomysl. Pilznensis, Boboviens. Łącensis, Neoforiensis; Czchov. Myślenic*... gaudent jam **Conspectibus** approbatis.... et inter hos *unus* tantum haeret in restantia cum eorum **Copiis** pro Alto Regimine.—His accedit Decanatus *Wadovicensis* quoad majorem partem—reliqui aut aliquot primum, aut nullum exhibuere ad approbationem aptum.

Hi omnes volumus excitentur jam Provocatione Nostra fusiori sub Nr. 1119 et 1077 in Currenda VII ex a. 1863. in qua Instructio quoad conficiendas Conspectuum Copias... reperitur, jam illa sub N. 1267 in Cur. VIII ex a. 1864. porro sub N. 4094 in Cur. XIX ex a. 1865. demum N. 1260 in Cur. V ex a. 1866. reasumentes vires omnes, ut *instantis anni tractu* negotium Sibi injunctum, stante adhuc vita resp. Referentis, ad finem deducere satagant. Vix reflexione opus esse censemus, quod procrastinatio negotii tanti *mortaliter* conscientiam aggravat, et *remissio* ejus eousque *dari* nequit, donec pensum conscientiose *persolvatur*.

Perillustres Decanos hocce sub respectu iterum atque iterum obligamus, ut respectivos Condecanales saepius ad consummandum opus concitent, praeprimis nunc, ubi **Comitiae** ipsae, imo et Altum Regimen saepe ad Nos format quaestiones, quae nonnisi ope Conspectuum ad liquidum jam perductorum solvi possunt. Tarnoviae 31. Dec. 1866.

N. 770.

Excitatio ad plantandas varii generis arbores; ad extirpanda furta, incendia &c.

Jam a pluribus annis eandem ad Ven. Clerum dirigendam censuimus excitationem, experientia nimirum edocti, multos inter populares laborem negligere, imo industriam ac parsimoniam, malleque violare aliorum substantiam in hortis et sylvis, in pratis et agris ... Populus noster adhuc censetur esse *minorennis*, ductoribus et tutoribus indigus praeprimis quoad meliorationem aeconomiæ et augmentum moralitatis quoad varia Decalogi praecepta. Fides races quidem figit, devotioque ejus laudem meretur, ast arbor moralitatis non ascendit in altum, nec fructus fert, quos expectat Dominus horti.

Nemo inficias ibit, extirpationem ejusmodi vitiorum ad muneris nostri partes spectare, hinc quoad laesiones sine intermissione clamemus: laborandum non furandum, conferendum non auferendum — quia *non dimittitur peccatum, donec restituatur ablatum.* S. Aug. &c.

Ejusmodi violationes certe minuerentur, si agricolae omnes plantarent arbores ad vias, ripas, acclivia, et prata: *) circa sepimenta, domos, aedificiaque oeconomica; si colerent hortos pomiferos. Ingruit nunc plantationis tempus. Ven. Clerus desuper excitatus pluries, modo rursus inviatus non solum exemplo praelucebit, verum inculcabit quoque officium augendi bona, quae augeri possunt, non autem in vana eo minus in potationem aut lasciviam dissipandi; porro trahendi emolumentum e terra nobis a Patre in coelis concessa, quae tanta offert spatia pro plantandis arboribus, ligna pro foco, et pro aedificiis, alimentum apibus, poma hominibus large suppeditantibus. Indigitabitis ejusmodi loca, offeretis arbusculas fructiferas . . . inculcabitis invigilantiam pastoribus, ne pecora eas laedant; immo conscientiam pulsabitis, ne quis audeat frangere aut extrahere plantatas — motiva adducendo, quod responsabilitas coram Deo multiplex esse censetur pro iis, qui arbusculas, quae erescerent, poma ferrent, e medio tollunt proximo. Deus, qui creavit terram et in terra tot tantaque utilitati nostrae destinavit, probos ejus cultores benedictione larga cumulet et improbos gratia Sua ad saniora concitet. De *incendii* flagitio, de scelestissimis sequelis, de immensitate ac imposibilite plenariæ resartionis &c. frequenter non minus verba facite. Tarnoviae

N. 585.

Confraternia ad honorem Immaculatæ Conceptionis et angelici Alojsii contra pravos sermones et jocos . . . ejus officia et concessae gratiae &c.

De ipsius origine, scopo et indulgentiarum gratia sequentia hausimus e N. 14. 1866 operis periodici „Salzburger Kirchenblatt“. . . quae Ven. Clero pro faciendo usu, attamen non absque licentia Nostra speciali . . . in lingua citatae plagellae, quam omnes ferme callent, in sequentibus communicamus:

„P Vinzenz Basile S. J., apost. Missionär unter den Südslaven hat einen frommen Verein gegründet zu Ehren der unbefleckten empfangenen Gottesmutter Mariä und des engelreinen Jünglings Aloisius mit dem besonderen Zwecke zur Ausrottung der unsittlichen Gespräche und Scherze das Möglichste beizutragen. Dieser fromme Priester hat sich an den h. Vater um Bestätigung dieses Vereines gewendet. Die besonderen Verpflichtungen der Mitglieder sind folgende:

1) Sich aller unehrbaren Reden und Scherze zu enthalten, und nach Thunlichkeit nicht zu gestatten, daß in ihrer Gegenwart Solches von Anderen geschehe.

---

*) Volupe erat antea, recubare sub tegmine fagi, tilii aut quercus, in camporum medio, vel ad vias consistentium, quando vehementia aestus infestabat; modo quaeque arborum pretii erant, excisa, campi radiis solaribus undique expositi, agricolae requiescunt sine umbra, imo et pecora lassa.

2) Heil. Beicht und Kommunion am (Vereins-Haupt-) Feste Mariä unbefl. Empfängniß, Mariä Lichtmeß, Mariä Verkündigung und Mariä Geburt; am Rosenkranz-Sonntag und am Aloisitage oder Sonntag, oder auch an einem andern Tage während der Aloisi-Oktav.

3) Täglich den englischen Gruß zu beten mit dem Beisatze: Gepriesen sei die h. unbefleckte Empfängniß der seligsten Jungfrau Maria nebst einem Vater unser; Gegrüßt seist du Maria und Ehre sei Gott dem Vater 2c. zu Ehren des heil Aloisius, um durch deren Fürbitte die Gnade zu erflehen, in diesem frommen Vorhaben auszuharren.

4) Eine unbefleckte Mariä Empfängniß-Medaille am Halse zu tragen als Zeichen des gemachten frommen Vorsatzes.

Der h. Vater Pius IX. hat nun am 7. Sept. 1865 diesen frommen Verein genehmigt, und der weiteren Bitte des Gründers zufolge denselben mit dem im August des J. 1840 in Rom gegründeten Verein zur Ausrottung der Gotteslästerungen, des Scheltens und Fluchens vereinigt, und mit mehreren vollkommenen Ablässen, namentlich nach vorausgegangener h. Beicht und Kommunion an den obgenannten Festtagen, so wie alle Monate einmal, begnadigt, und endlich bewilligt, daß dieser fromme Verein überall, von jedem Säkular- und Regular-Priester, jedoch nur mit Bewilligung des Ordinarius, errichtet werden könne.

(Rescript der Congreg. de Prop. fide 7. Sept. 1865. — Nach dem lateinischen Text des oberhirtl. Verordnungsbl. von Regensburg. 1866. N. 9., S. 22.)"

Populares nostri pro dolor! effutire solent verba aures piorum offendentia, imo convitia et maledictiones horrendas ... Si Confraternitas *scapularis* aut *Rosariana* &c. his impietatibus sufficientes habenas imponere haud conspicitur, tunc utique ad Confraternitatem praelaudatam confugiendum foret. Tarnoviae die 9. Feb. 1867.

N. 635.

Collectio pro consummando templo vastissimo in Chochołów commendatur.

Pro hocce opere pientissimo Exc. C. R. Locumtenent. Commissio Cracov. pro uno *anno* facultatem concessit in sequentibus:

„Z. 3262. Behufs Beendigung des Kirchenbaues in *Chochołów* wird eine Sammlung freiwilliger Beiträge im Krakauer Verwaltungsgebiethe auf die Dauer eines Jahres bewilligt.

Hievon wird das Hochwürdige bischöfliche Consistorium in Kenntniß gesetzt, mit dem Ersuchen, durch den unterstehenden Kuratklerus auf die Reichhaltigkeit dieser Spenden thunlichst einzuwirken.

Die allenfalls einfließenden Beiträge sind an das k. k. Bezirksamt in Neumarkt zur weiteren Veranlassung zu übersenden. Krakau am 1. Februar 1867."

Fratres in Christo Dilectissimos nec non populum fidelem non latet sors hujus amplissimi templi tristissima; nec insidiae, quas satanas, ne Auctor ejus religiosissimus con-

summationem conspiceret, &c. struxerit. Quoniam ad consummationem millena adhuc desiderari censentur, et cum obitu p. m. Adalberti Blaszyński fundus quoque principalis evanuerit, auxilium feramus Parochianis Chochołoviensibus a tot annis jam cooperantibus, in larga eleemosynas ad Nos via consueta promovenda. Fideles debite invitati, e pietate ac gratitudine erga p. d. Zelatorem lubenter manum ad fulciendum opus magnificum una cum Ven. Clero porrecturi sunt. Tarnoviae die 11. Feb. 1867.

N. 747.

Książka do modlenia pod tytułem: „NABOŻEŃSTWO CHRZEŚCIANINA KATOLIKA NA CAŁY ROK“ opuściła prasę Zakładu Ossolińskiego:

Dzierżawca téj drukarni Pan Aleksander Vogel zaleca tę książkę jako dzieło JW. X. Łukasza *Solickiego*, Dra i Kanonika Metropolitalnego, i aprobowane przez Władzę Dyecezalną, zawierające 47 arkuszy i przedaje 1 egzemplarz broszurowany po 1 złr w. a.

Chęć kupienia mający mogą je zapisać albo przez najbliższą księgarnię albo wprost od Pana Vogla. Tarnów 19. Lutego 1867.

N. 715.

Odezwa względem prenumerowania Gazety „Oesterreichischer Volksfreund“ jako i wspierania datkami.

W tym względzie odebraliśmy następujące zaprosiny:

„Ein Comité von Katholiken, dem die ehrfurchtvollst Unterzeichneten angehören, hat sich in Wien zu dem Zwecke gebildet, die katholische Presse durch Hebung und Verbreitung einzelner ihrer Organe zu unterstützen.

Von der Bedeutung der katholischen Presse in unserer Zeit des geistigen Kampfes, besonders angesichts der stündlich wachsenden Gefahr für das geheiligte Oberhaupt der katholischen Kirche, so wie für die Bewahrung religiöser Prinzipien in Familie und Staat, für Recht und Ordnung im Allgemeinen, davon dürften Ew. bischöfl. Gnaden mit allen treuen Söhnen der Kirche überzeugt sein, daher auch mit uns die dringende Nothwendigkeit fühlen, zur Entwicklung und Kräftigung der katholischen Tagespresse beizutragen. Als ein unerschrockener Vertreter der guten Richtung hat sich der „Oesterreichische Volksfreund“ nach dem Urtheile kompetenter Männer bisher in anerkennenswerther Weise bewärt. Namentlich im Laufe des letzten Jahres hat dieses Blatt in geistiger, wie in materieller Hinsicht einen Aufschwung genommen, der es der Förderung von Seiten aller glaubenseifrigen Katholiken würdig erscheinen läßt. Den reinpolitischen und nationalen Parteibestrebungen grundsätzlich fremd, beleuchtet der „Volksfreund“ die Angelegenheiten des Tages nur vom Standpunkte der kirchlichen Interessen und hat deshalb nicht zu befürchten, einer wesentlichen Meinungsverschiedenheit in wirklich katholischen Kreisen, welchem Landestheile dieselben immer angehören mögen, zu begegnen, während wiederum der Sitz seiner Redaktion in der kaiserlichen Residenzstadt ihm den Vorzug schneller und umfassender Mittheilungen aus jedwedem Gebiete der brennenden Zeitfragen gewährt.

Soll jedoch der ebenerwähnte erfreuliche Aufschwung des Blattes auch für die Zukunft gesichert werden, so ist es unerläßlich, daß für die heutigen Tages einem großen journalistischen Unternehmen unentberlichen beträchtlichen Geldmittel Vorsorge getroffen werde. Das eigene Einkommen des „Volksfreundes" reicht um so weniger vollständig hin, als leider seine Pränumerationsliste durch ihre Lücken bezeugt, daß die Nothwendigkeit der Vereinigung aller Kräfte, wie dieselbe gegnerischerseits längst in's Werk gesetzt ist, von katholischer Seite noch immer nicht mit gleichem Bewußtsein begriffen wird. Da indessen der „Oesterreichische Volksfreund" einen täglich größeren Leserkreis gewinnt und mit lobenswerther Sparsamkeit verwaltet wird, so ist das, was seine Sicherstellung noch erfordert, in Wahrheit sehr gering, im Vergleiche mit dem, was andere Parteien auf ihre Organe verwenden und noch geringer im Vergleiche mit dem Nutzen, welchen ein entschieden katholisches Blatt in der Gegenwart sowohl dem Staate, als der Kirche zu leisten berufen ist und in der That leistet.

Im Vertrauen auf ihre Theilnahme für jedes wahrhaft katholische Unternehmen und für die katholische Presse insbesondere, wenden wir uns nun an Ew. bischöfl. Gnaden mit der Bitte, nicht allein durch Abonnement und Anempfehlung desselben, sondern auch durch einen pekunären Beitrag an der Förderung des „öster. Volksfreundes" Sich betheiligen zu wollen, wobei natürlich die Bestimmung der Höhe des Betrages, sowie der Form, in der er zu erstatten ist (ob in einer einzigen oder in mehreren Raten) vollkommen dem gütigen Ermeßen Ew. bischöfl. Gnaden überlassen bleibt.

Iosef Landgraf v. Fürstenberg, — Eduard Freiherr v. Stillfried."

Miłośnicy spraw katolickich udadzą się w prost do tych Panów Przełożonych owego Komitetu. Tarnów 21. Lutego 1867.

L. 177.

WYKAZ rzeczy do Kościołów parafialnych Dekanatu Makowskiego, częścią przez XX. Plebanów, częścią przez Parafian sprawionych, dotychczas niewykazanych; oraz przy tychże Kościołach i budynkach plebańskich podjętych reparacyi, sporządzony w czasie wizyty dekanalnéj w miesiącach Września i Październiku 1866 odbytéj.

I. Co do kościoła parafialnego w Jordanowie sprawiono: 1) Kapę fioletową kosztem Plebana JKs. Jana *Nowaka* wartości 35 złr. a. w. 2) Kapę fioletową darował JKs. *Gruczyński* Wincenty Pleban z Jasienicy wartości 25 złr. i taśmę do dzwonka. 3) Białą kapę JKs. Błażéj *Gwiazdoń* Proboszcz z Wojnicza wartości 50 złr. 4) Ubiory ze sukna czerwonego i komeszki dla dwóch ministrantów wartości 21 złr. 5) Feretrum kosztem JKs. Plebana odnowiono 30 złr. 6) Wielki ołtarz odmalowany i odzłocony za 919 złr. ze składek Parafian; JKs. Pleban przez ośm miesięcy dawał dwom malarzom wikt, a jednemu przez trzynaście miesięcy. 7) Figurę Zmartwychstwania kosztem Ks. Plebana za 30 złr. Wartość wszystkiego 1110 złr. w. a.

II. Do kościoła parafialnego w Łętowni: 1) Ornat nowy czerwony ze składek od nowożeńców z mięsopustu za 41 złr. 2) Walenty *Zołciak* ze Skomielny Czarnéj sprawił rzemień do sygnaturki za 4 złr. 3) JKs. Pleban *Wolny* przelał paschał

i dodał 8 funtów wosku, kosztuje to 10 złr. 60 cnt. 4) Sprawiono nową żałobną chorągiew za 32 złr. ze składek. 5) Nowy płaszczyk na puszkę wartości 6 złr. dała W. Panna Stanisława *Gadomska.* 6) Taż sama dała sześć kwiatków włóczkowych i 12 papierowych na świece, wartości 4 złr., oraz dwa bukiety papierowe na wielki ołtarz wartości 2 złr. 7) Walenty *Żółciak* ze Skomielny Czarnéj sprawił dzwonek mszalny za 1 złr. 8) Sprawiono ornat biały ręcznéj roboty za 47 złr. ze składek od Parafian, JKs. Pleban dołożył 8 złr. 9) Kwiaty na ołtarz lilije białe robione dała W. Pani *Kempnerowa* wartości 2 złr. 10) Takie same lilije białe wartości także 2 złr. dała W. Panna Stefania *Długoszewska.* 11) Dwie latarnie procesyonalne z blachy z drążkami sprawił W. Pan Erazm *Targowski* wartości 11 złr. 12) JKs. Pleban sprawił na ołtarz wielki kanony (trzy tabliczki) za 6 złr. jako i 13) Trybularz z chińskiego srebra za 20 złr. 14) Tegóż kosztem dano podłogi nowe do plebanii za 16 złr. oraz 15) Dziesięć okien podwójnych do plebanii za 32 złr. 16) Lampas mały z blachy żółtéj przed ołtarz ś. Walentego, sprawiła gmina *Skomielna Czarna* za 4 złr. 17) Chorągiew krzyżową niebieską adamaszkową bez obrazu, na którą dał Wojciech *Korabicz* z Tokarni 10 złr. a JKs. Pleban 20 złr. 68 cnt. 18) Kosztem JKs. Plebana oczyszczono organy z prochu i dostrojono za 9 złr. 40 cnt. 19) Poduszkę pod mszał sprawiła W. Pani *Kempnerowa* za 2 złr. 50 cnt. 20) W. Panna Stanisława *Gadomska* sprawiła poduszkę pod mszał wartości 5 złr.; oraz tuwalnię na Sanctissimum wartości 10 złr. Ogólna zatem wartość rzeczy sprawionych do kościoła i do plebanii w Łętowni 306 złr. 18 cnt.

III. Do kościoła parafialnego w Makowie przybyło: 1) Dwa dywany na zielonym dnie w kwiaty różnego koloru wartości 32 złr. 2) Czarny ornat w srebne kwiaty wartości 40 złr. 3) Welum białe wartości 15 złr. 4) Poduszka na kanwie dar W. Pani Maryi *Krzyżan*, żony lekarza miejscowego. 5) Druga poduszka podobnie na kanwie dar Eleonory *Turyczyn* 6) Dwie korony ze srebra 13. próby na obraz N. M. P. i Pana Jezusa, na którą dał Jan *Stanaszek* 20 talarów srebrem łutów 50 ważące. Wartość wraz z kamieniem 170 złr. 7) Nowe organy kosztem konkurencyi wartości 1150 złr. stare organy darował P. Kolator kościołowi w Budzowie. 8) Sześć lichtarzy żelaznych wartości 30 złr. parafianie ze składek.

IV. Do kościoła parafialnego w Osielcu: 1) Ornat biały z kwiatami czerwonemi i niebieskiemi w pobocznych kolumnach, w środku kolumna czerwona z kwiatami białemi wyszywanemi szychem, wraz z potrzebami do mszy ś. należącemi z manszestru, sprawiony przez parafian na pamiątkę wielkanocnéj spowiedzi w r. 1863, wartości 40 złr. 2) Ornat biały w kolumnach pobocznych z materyi bawełnianéj z kwiatami, z kolumną w środku czerwoną jedwabną z kwiatami różnemi i potrzebami do mszy ś. należącemi, ofiarowany przez śp. Ks. Walentego *Jabconia* Plebana z Olszyn w testamencie w r. 1864. 3) Figura Matki B. dla bractwa Różańca ś. lazurowana na czerwono i niebiesko i wyzłacana,

do noszenia podczas uroczystych procesyj, sprawiona przez Parafian w r. 1864 za 120. złr. 4) Krzyż procesyonalny okazały sprawiony przez wójta gminy Kojszczówki Józefa *Salę* za 10 złr. 5) Pręt żelazny zamiast sznuru, na którym wisiał pająk, pomalowany i gałkami pozłacanemi przyozdobiony kosztem śp. Tomasza *Dyrdy* z Wierzprzca za 10 złr. 6) Obrus haftowany w różne desenie na wielki ołtarz, dar W. Pani Stefanii *Sajdukowy*, żony aktuaryusza z Jordanowa. 7) Obrus z bengalowéj materyi, z dołu széroka siatka w desenie na wielki ołtarz, dar WW. Panien Maryanny i Anny *Victorin*, córek W. Pana zarządzcy dóbr hr. Sainctgenois z Makowa ofiarowany. 8) Obrusy trzy na poboczne ołtarze dymkowéj materyi z wąskiemi u dołu koronkami ofiarowane przez Reginę *Stec* z Osielca. 9) Dwa lichtarze trzechramienne przed Sanctissimum sprawione przez śp. Wojciecha *Jachniaka* z Osielca wartosci 10 złr. 10) Ołtarzyk służący na przechowanie figury Matki B. brackiéj, sprawione przez pobożne niewiasty noszące téż figurę podczas procesyi w r. 1865 za 80 złr. 11) Obrazy dwa w pozłacanych ramach oszklone przedstawiające serce Jezusa i Maryi do ubocznych ołtarzy, dar miejscowego Plebana JKs. *Jaworskiego* wartości 4 złr. 70 cnt. 12) Rama pozłacane i oszklone do umieszczenia dokumentu zaprowadzenia bractwa Różańca ś. kosztem bractwa sprawione za 1 złr. 90 cnt. 13) Kropidło z rączką pięknie robotą paciorkową ozdobioną, ofiarowane przez wielebne Siostry z klasztoru ś. Józefa w Krakowie dla kościoła. Obecnie tego roku 1866 odbywa się reparacya kościoła i budynków plebańskich kosztem konkurencyi za obliczoną naprzód ilość 1070 złr. a. w.

V. Do kościoła w Rabie wyżnicj przybyło: 1) Ośmnaście nowych lichtarzy posrébrzanych z drzewa, kosztem Plebana JKs. Franciszka *Dzikiewicza* sześć, a dwanaście od Parafian, tymi są szczególnie Stanisław *Żądło* i Jędrzéj *Kocur* organista. 2) Firanki na wielki ołtarz sprawili Jan i Antonina *Pęksowie* wartości 48 złr. 3) Sukno czerwone do nakrycia stopni ołtarza Matki B. sprawiło bractwo Różańca ś., którego promotorem Ks. Pleban, oraz ośm nowych sukienek brackich; razem wartość 100 złr. 4) W Sieniawie kosztem JW. bar. *Borowskiéj* kaplica ś. Antoniego odmalowana, ołtarze odzłocone. 5) Nakładem téjże sprawione kapa i ornat biały wartości razem 70 złr. 6) Umbrakulum. 7) Sześć lichtarzy posrebrzanych i nowe welum, jedno w Sieniawie białe, podarowane od P. *Jordanowéj*, drugie do kościoła w Rabie niebieskie dała osoba, niechcąca być wymienioną. 8) Kielich srebrny przerobiony ze starego i wyzłacany za 24 złr. 9) Poduszka manszestrowa czerwona 5 złr. 10) Sukienkę na cyburium białą dała P. *Jordanowa*.

VI. Do kościoła w Spytkowicach: 1) Baldachim sprawił Parafianin Jan *Rzeszutko* za 150 złr. 2) Feretron Matki B. statua cztéry kobiety sprawiły za 60 złr 3) Kielich nowy ze składek Parafian za 26 złr. 4) Instrument muzykalny waldhorn ze składek 15 złr. 5) Ornat nowy biały ze składek 40 złr. 6) Tabernakulum ze składek

200 złr. 7) Obraz olejny na post zdjęcia z krzyża 50 złr. 8) Pan Jezus w grobie leżący 16 złr. 9) Pleban JKs. Józef *Francak* dał zreperować bursę do chorych i sprawił dwie stuły, jednę białego a drugą fioletowego koloru za 4 złr. Ogólna wartość wszystkiego; 550 złr. a. w.

VII. Do kościoła w Zembrzycach: 1) Ornat czarny manszestrowy z kolumną w kwiaty sprawił Pleban JKs. Michał *Kus* za 13 złr. dalej 2) Ornat czarny z kolumną białą za 9 złr. 3) Ornat czarny z kolumną zieloną sprawił JKs. Pleban na w pół z Parafianami za 8 złr. 4) Ornat fioletowy wartości 32 złr. sprawiła kolatorka W. Teofila *Znamięcka.* 5) Ornat biały sprawił Michał *Kotlarczyk* za 38 złr. 6) Mszał sprawili parobcy za 45 złr. 7) Ciż sprawili kielich za 60 złr. 8) Kielich sprawiła Barbara *Dankowa* Parafianka za 87 złr. 9) Krzyż cynowy na cyborium sprawił JKs. Pleban za 4 złr. 10) Sztandar za 70 złr., sprawili parobcy. 11) Kanony na ołtarz przed ś. Antoniego sprawili parobcy za 10 złr. 12) Dwa portatile sprawili Parafianie za 10 złr. 13) Albę sprawiła Zofia *Fidelusowa* za 4 złr. 14) Ramy do okien 7 kwater N. 12 sprawił JKs. Pleban. 15) Krzyż kamienny z balasami żelaznemi na cmentarz za 140 złr. sprawił Michał *Gruszaka.* 16) Obsadzenie żywym płotem na cmentarzu jak zaczął tak dokończył Paweł *Nassalik.* 17) Organy dali poprawić Parafianie zapłaciwszy 120 złr. JKs. Plebaa dał 15 złr.

Ciąg dalszy nastąpi.

N. 370 et 360.

Piis ad aram suffragiis commendatur:

a) Anima R. Stephani *Kostkiewicz* Expositi in Klikuszowa, 20 Jan. a. c. post peractam Summam, repentina morte anno 64 aetatis ac 30 sacerdotii, e vivis erepti . . .

b) Anima A. R. Ferdinandi *Wilczek* Curati Usciesolnen. Consiliarii et emeriti Decani, die 24 Jan. a. c. post morbum 48 horarum, anno aetatis 69 et sacerdotii 42. demortui.

E Consistorio Episcopali,

Tarnoviae die 28. Februar. 1867.

Josephus Alojsius,
Episcopus Tarnoviensis.

JOANNES FIGWER, Cancellarius.

Impensis Consistorii.

Tarnoviæ. Typis Anastasii Rusinowski, 1867.